

[Lone Dybkjær]

Jeg skal ikke lægge mig fast på, at man ikke må nøjes med at være revisor for et enkelt eller få firmaer, for jeg er godt klar over, at det kan føre til, at vi kun kan have de store revisionselskaber, og det er ikke den udvikling, jeg tror nødvendigvis er den rigtige. Jeg tror heller ikke, at den nødvendigvis i virkeligheden giver et bedre revisionsvæsen, men jeg synes, at vi skal diskutere denne dobbeltrolle og den afhængighed, som revisorerne er i, og jeg synes, det er fint, at man i Revision og Regnskabsvæsen netop tager fat på den debat. Den kan vi måske så følge op i udvalget og få en nærmere drøftelse af, om der er noget, vi her kan gøre med sund fornuft, sådan at tingene bliver bedre.

Det er klart, at noget vil ske, i det øjeblik aktionærerne i højere grad kan kræve medrevisor, og nogle af tingene vil også ske ved, at der kommer mere debat på aktionærforsamlingerne, på generalforsamlingerne, men om det er tilstrækkeligt, skal jeg ikke kunne sige. Jeg synes derfor, vi skulle benytte lejligheden til at få det drøftet i udvalget.

Med disse bemærkninger kan vi også, således som det er fremgået, tilsige en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er jo glædeligt, at der ikke er så store forskelle i vores opfattelser, og derfor er det heller ikke for at få en lang diskussion med fru Lone Dybkjær, at jeg bad om en kort bemærkning.

Men fru Lone Dybkjær taler meget om bestyrelsesansvar osv., og jeg har forstået på ministeren, at det kommer der selvstændige lovforslag om. Det er ikke omfattet af dette lovforslag, fordi det vil tage for lang tid at få udarbejdet, og derfor er jeg ikke på Det Konservative Folkepartis vegne gået ind i denne debat.

I øvrigt synes jeg, at det er interessant at bemærke, fru Lone Dybkjær, at når man taler med virksomheder og bestyrelsesmedlemmer – hvad jeg i hvert fald har gjort meget i forbindelse med den debat, vi skulle have i dag, og hele denne problematik – så er der nemlig en forskel på, hvordan direktionen opfatter disse lovforslag, og hvordan bestyrelsesmedlemmer opfatter dem. Det er derfor meget relevant at få en debat om hele bestyrelsesproblematikken, men det kommer altså på et senere tidspunkt.

Og så en enkelt kort kommentar til diskussionen om revisorerne. Der er det min opfattelse, at revisionsfirmaerne i dag er så store, at jeg ikke kan forestille mig, at man er afhængig af en enkelt virksomhed, i hvert fald ikke når vi taler om børsnoterede virksomheder. De bruger så store revisionselskaber, normalt internationale selskaber, at jeg ikke tror, man kan sige, at der er tale om, at en revisor er afhængig af en bestemt virksomhed.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

For det første vil jeg godt complimentere fru Lone Dybkjær for at have kvalificeret debatten. Der var væsentlige ting, der blev taget op.

Hvad angår selve spørgsmålet om bestyrelsesansvar, er jeg enig med hr. Flemming Hansen i, at det er noget, vi skal tage op. Men det er for tidligt; mens undersøgelsen kører, kan vi ikke gøre det, så vi taler kun om oplysning. Der er det rigtigt, som fru Lone Dybkjær siger, at bestyrelsen kan forlange de oplysninger, den vil, men det er jo et spørgsmål om flertallet. Det er hele spørgsmålet om, at hvis man sidder som mindretalsaktionær og -bestyrelsesmedlem, som en medarbejderrepræsentant jo gør, hvad så? Så er man jo også ansvarlig, men det kan man jo kun være, hvis man får oplysninger. I det tilfælde, der har givet anledning til debatten her, var bestyrelsesformanden yderst orienteret om alt, hvad der foregik, men det gjaldt altså åbenbart ikke – eller måske ikke alle – bestyrelsesmedlemmerne. Det er den problematik, vi er inde i.

Hvad angår revisorerne, det er det gamle spørgsmål, om de må være rådgivere. Det har jeg personlig været dybt involveret i, for det er et godt spørgsmål. Min konklusion er blevet, at det kan vi ikke nægte dem. Især i mindre virksomheder er det urealistisk at forestille sig at revisorer ikke vil bidrage med rådgivning. Det er ganske urealistisk. Det er muligt, at man kan lave en eller anden skelnen mellem store og små, det skal jeg ikke afvise, men et generelt forbud mod rådgivning hører ikke til i virkelighedens verden, selv om der er en konflikt. Jeg forstår det godt. Derimod tror jeg nok, vi skal til at gå ind i det spørgsmål, som fru Lone Dybkjær var inde på, nemlig hvor afhængig må man være af en enkelt kunde? Det var nemlig også noget, som revisorer i mine efterhånden mange dis-